

динъ уредъ, такъвъ тероръ можтъ ли да иматъ благоприятно впечатление на когото и да е отъ Българитъ? Можтъ ли да иматъ нѣкое благотворно влияние на другитъ Българи извънъ Княжеството и да ги расположатъ на приближение къмъ него? Какво обаяние може да прѣдстави днесъ Княжество България за другитъ чисти отъ българскій народъ, да ги привлече къмъ съединението или поне да ги настрои къмъ слушание подобны внушения? — Народъ, който и да е, каквато и да е частъ отъ народъ, както и всякой, колко-годъ свѣсенъ, частенъ човѣкъ, бѣга отъ зло съ единственнъ цѣль да намѣри по-добро; той не желае да промѣни едно по-добро състояние на по-лоше, за какъто и да е въображаемы блага; той расчита, прави си сметкитъ и никога не си хвърля тоягитъ ако не види 40 орѣха... Съ какво може да ся полъже неприсъединенный народъ и да ся полатиса на присъединение, не съ това ли, че ще намѣри по-добры условия за едно по-спокойно и по-честито поминувание, и че гласътъ му по-охотно ще бже изслушванъ при рѣшаванieto на общественитъ работы? Но дѣ ги тѣзи условия въ Княжеството? На какво друго по-честито, по-добро нѣщо има да ся наслаждаватъ въ Сѣвернѣ Българиѣ отъ другитъ отцѣпненны отъ нежъ части, и особенно въ Ист. Румелия: по-малко ли плащатъ, по-малко ли войскѣ даватъ, по-голъмъ свободж ли иматъ, по-свободно ли упражняватъ гражданскитъ си правдини? Наистинѣ въ Ист. Румелиѣ нѣматъ драгуны, но ако тѣ сж най голѣмото щастие за българитъ отъ Княжеството, българитъ отъ Ист. Румелия нѣма какво да завиждатъ на това имъ щастие!

Добытитъ чрѣзъ прѣвратътъ пълномощия не сж освѣнь плохо замаскированъ абсолютизмъ. Никждѣ, никакъвъ бѣлѣтъ че управленieto на пълномощията ся е завзело и позанимало съ какво-годѣ промыслевание за общественото благо, за благоденствието и благосъстоянието на народа; на противъ на всякъдѣ явны бѣлѣзы на онова умышленно безредие, което най много спомага за съблазливый имотъ, — единственното съ което ся занимаватъ, като начнешъ отъ самитъ главѣ на държавитъ, до най послѣдний отъ него избранъ и поставенъ чиновникъ. Разграбванieto и пражосванието на народный имотъ е първото, което пада въ очитъ на всякой Българинъ, былъ той отъ Княжеството или не. Не сж тайнѣ за никой Българинъ похарченнитъ подиръ прѣвратътъ милионы лъвове за палаты, милионы по агитации, съ стоти-